

МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
(Мінагрополітики)

вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001, тел. (044)363-08-27, (044)363-08-47,
сайт: <https://minagro.gov.ua>, e-mail: minister@minagro.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 37471967

від _____ 20__ р. № _____

На _____ від _____ р.

**Державна регуляторна служба
України**

*У додаток до листів Мінагрополітики
від 20.01.2023 № 21-3030-05.1/2391,
від 17.02.2023 № 21-3030-05.1/6089*

Міністерство аграрної політики та продовольства України направляє на заміну доопрацьований в робочому порядку проект Положення про післядипломну освіту та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про післядипломну освіту та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини».

Додаток: на 8 арк. в 1 прим.

**Міністр аграрної політики
та продовольства України**

Микола СОЛЬСЬКИЙ

**Положення про післядипломну освіту та інші форми підвищення
кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини**

1. Це Положення визначає організаційно-правові засади організації післядипломної освіти та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини.

2. У цьому Положенні терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про ветеринарну медицину», «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин», «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», «Про освіту», «Про вищу освіту».

3. Післядипломна освіта та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, відповідно до Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», з урахуванням особливостей, визначених Законами України «Про ветеринарну медицину», «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин», цього Положення та інших нормативно-правових актів у галузі освіти України є складовою частиною національної системи освіти.

4. Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини здійснюється шляхом післядипломної освіти відповідно до частини четвертої статті 50 Закону України від 04 лютого 2021 року № 1206-IX «Про ветеринарну медицину» (далі – Закон) шляхом проходження курсів підвищення кваліфікації, стажування, участі у семінарах і тренінгах з питань ветеринарної медицини, які проводяться в Україні та за кордоном.

Післядипломна освіта спеціалістів ветеринарної медицини забезпечується:

1) для фельдшерів та молодших бакалаврів ветеринарної медицини - у закладах фахової передвищої та вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю «ветеринарна медицина»;

2) для лікарів ветеринарної медицини (бакалаврів, спеціалістів, магістрів) - у закладах вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю «ветеринарна медицина»;

3) для кандидатів та докторів ветеринарних наук - на відповідних кафедрах закладів вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю «ветеринарна медицина» та у від

Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини проводиться не менше одного разу на п'ять років

5. Зміст післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини визначається планами і програмами з урахуванням вимог суспільства до кадрового забезпечення галузі ветеринарної медицини України, приватної ветеринарної медицини, перспектив їх розвитку, сучасних вимог до засобів, форм і методів професійної діяльності та завдань, які покладаються на центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів (далі – Компетентний орган).

6. Пропозиції щодо удосконалення фахової підготовки спеціалістів ветеринарної медицини надає Компетентний орган, його територіальні органи, підприємства, установи та організації, що належать до сфери його управління, громадські організації, об'єднання фахівців ветеринарної медицини, та/або інші зацікавлені особи.

7. Метою післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі ветеринарної медицини і задоволення потреб держави у працівниках із високим рівнем професіоналізму і культури, здатних компетентно та відповідально виконувати посадові функції, впроваджувати новітні технології, сприяти інноваційним процесам у галузі ветеринарної медицини шляхом забезпечення їх безперервного навчання.

8. Завданнями післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини є:

законодавче та нормативно-правове урегулювання навчання як складової неперервної освіти і безперервного професійного розвитку;

розробка та реалізація змісту навчання з урахуванням наступності, прогнозованості, послідовності, систематичності, поточної ситуації та нових викликів, індивідуального досвіду, індивідуальних освітніх потреб, кар'єрної перспективи та актуалізації результатів навчання;

організація та підготовка науково-методичного, кадрового, матеріально-технічного, інформаційного, фінансового забезпечення післядипломної освіти;

розробка та впровадження ефективних технологій безперервного навчання та вдосконалення фахових знань і умінь з урахуванням сучасних досягнень світової науки та практики;

забезпечення безперервності навчання шляхом впровадження відповідних видів і форм;

постійна підтримка професійного рівня спеціалістів ветеринарної медицини відповідно до актуальних потреб та викликів, зокрема сприяння впровадженню концепції «Єдине здоров'я».

9. Структура післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини включає:

- 1) спеціалізацію;
- 2) стажування;
- 3) підвищення кваліфікації;
- 4) перепідготовку.

Спеціалізація – це профільна спеціалізована підготовка з метою набуття особою здатності виконувати завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності.

Стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

Підвищення кваліфікації – це набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань.

Підвищення кваліфікації (обсягом не менше 3 кредитів ЄКТС) проводиться не рідше одного разу на п'ять років за професійним спрямуванням виробничої діяльності і є обов'язковим для всіх працюючих спеціалістів ветеринарної медицини.

Перепідготовка - це освіта дорослих, спрямована на професійне навчання з метою оволодіння іншою (іншими) професією (професіями).

Післядипломна освіта та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини здійснюється у закладах вищої освіти, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти і проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 «Ветеринарна медицина», і є обов'язковою вимогою для здійснення суб'єктами господарювання з: ветеринарної практики; виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібною реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів.

Загальний обсяг годин для повноцінного забезпечення післядипломної освіти спеціалістів ветеринарної медицини не може бути меншим, ніж 150 годин або 5 кредитів ЄКТС за п'ять поточних років.

Обсяг (тривалість) програми післядипломної освіти спеціалістів ветеринарної медицини з метою підвищення їх кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної

(позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

Підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти може бути прирівняне до довгострокового підвищення кваліфікації і зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність з: ветеринарної практики; виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібною реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів самостійно вибирають освітні заклади, навчальні програми у відповідності до рівня їх кваліфікації, напрямків фахової діяльності та перспективи нових напрямків у своїй роботі.

Кількість накопичених кредитів ЄКТС під час проходження короткострокового підвищення кваліфікації додається до загальної кількості накопичених кредитів під час проходження довгострокових програм підвищення кваліфікації.

10. Кредити ЄКТС нараховуються згідно з додатком 1.

11. Протягом всієї трудової діяльності всі відомості про професійне навчання спеціалістів ветеринарної медицини відображаються в особовій справі.

12. Закладами післядипломної освіти за довгостроковими програмами підвищення кваліфікації є державні заклади вищої освіти, що проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 «Ветеринарна медицина».

13. Основними критеріями у визначенні закладів післядипломної освіти є:

наявність ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти;

забезпеченість висококваліфікованим науково-педагогічним персоналом;

використання новітніх методів досліджень;

наявність у структурі закладу вищої освіти проблемних науково-дослідних лабораторій, науково-дослідних лабораторій, навчально-наукових лабораторій, навчально-науково-виробничих лабораторій;

забезпеченість науково-методичною та матеріально-технічною базою за напрямками підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини відповідно до акредитаційних й ліцензійних вимог;

забезпеченість комп'ютерними класами та програмами;

обов'язкове введення до навчально-тематичних планів підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини питань, що сприятимуть

підтримці професійного рівня відповідно до актуальних потреб, викликів та сприятимуть впровадженню концепції «Єдине здоров'я»;

можливість забезпечення дистанційної форми навчання, що можливо при наявності системотехнічного забезпечення, а саме: апаратних засобів, інформаційно-комунікаційного забезпечення із пропускнуою здатністю каналів, програмного забезпечення загального та спеціального призначення, онлайн-навчання на освітніх веб-платформах, інші ресурси навчального призначення;

забезпеченість належними умовами для проживання, харчування та медичного обслуговування спеціалістів ветеринарної медицини.

14. Основними документами, які регламентують зміст і організацію навчального процесу у закладах вищої освіти, що проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 «Ветеринарна медицина» в рамках післядипломної освіти, є навчальні плани, освітні програми, робочі програми, силабуси, навчально-тематичні плани та інші нормативні документи державного управління освітою.

15. Навчальні (навчально-тематичні, навчально-професійні) плани та робочі програми розробляються закладами вищої освіти з урахуванням рекомендацій Компетентного органу.

Навчальні (навчально-тематичні, навчально-професійні) плани затверджуються керівником навчального закладу на підставі рішення вченої ради або науково-методичної ради факультету ветеринарної медицини за погодженням із Компетентним органом.

16. Навчальні плани та програми короткострокового навчання в рамках післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, що здійснюється Компетентним органом, або установою, що належить до сфери його управління, розробляються на основі визначених потреб та поточної ситуації.

Компетентним органом можуть проводитися позапланові (внутрішні) навчання у випадку термінової необхідності надання актуальної інформації.

17. Основними формами організації навчального процесу є аудиторні заняття, дистанційне навчання, онлайн семінари, тренінги, вебінари, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота, практична підготовка, стажування (включаючи стажування за кордоном, участь у конференціях, практикумах, майстер-класах тощо), контрольні заходи, тощо.

У навчальному процесі використовуються такі основні види навчальних занять: лекції, практичні, лабораторні, виїзні заняття, аналіз конкретних виробничих ситуацій, проблемне навчання, симуляційні вправи, консультації тощо.

Заклад вищої освіти має право встановлювати інші форми освітнього процесу та види навчальних занять.

Зміст стажування визначається індивідуальним планом стажування, згідно з додатком 2, що затверджується керівником стажування в установі за погодженням з керівником установи, де проводиться стажування.

Керівник стажування:

складає та затверджує індивідуальний план стажування;

забезпечує умови, необхідні для проходження стажування;

надає допомогу в удосконаленні професійних знань, умінь та навичок;

корегує, перевіряє хід заповнення документації стосовно стажування;

контролює виконання індивідуального плану.

Після закінчення стажування спеціаліст ветеринарної медицини, який пройшов стажування, подає керівнику стажування звіт про результати стажування.

18. Поточний та підсумковий контроль результатів навчального процесу здійснюється у формах, передбачених навчальним планом (заліки, іспити, тестування, захист випускних робіт тощо).

Негативна оцінка проставляється керівником стажування у разі невиконання спеціалістом ветеринарної медицини більшої половини завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Позитивна оцінка проставляється керівником стажування у разі виконання спеціалістом ветеринарної медицини половини або більшої половини завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Відмінна оцінка проставляється керівником стажування у разі виконання спеціалістом ветеринарної медицини усіх завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Керівник стажування після подання спеціалістом ветеринарної медицини звіту про результати стажування оформляє висновок про результати стажування, згідно з додатком 3 до цього Положення, що містить негативну, позитивну або відмінну оцінку виконання спеціалістом ветеринарної медицини індивідуального плану стажування та її обґрунтування.

19. За результатами проходження підвищення кваліфікації суб'єкт надання освітніх послуг у сфері професійного навчання видає учаснику професійного навчання документ про підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини (в електронній або паперовій формі), а саме:

про підвищення кваліфікації за професійними програмами, за умови їх успішного виконання, видається сертифікат про підвищення кваліфікації;

про підвищення кваліфікації за короткостроковими програмами, самоосвітою видається відповідний документ (сертифікат, посвідчення, свідоцтво тощо).

За результатами стажування установою, в якій спеціаліст ветеринарної медицини проходив стажування, видається довідка про результати стажування, згідно з додатком 4 до цього Положення або звіт про стажування та інші документи про проходження стажування за кордоном (за потреби надається їх переклад українською мовою).

20. Документи про підвищення кваліфікації, що видані суб'єктами надання освітніх послуг у сфері професійного навчання, які провадять освітню діяльність з підвищення кваліфікації відповідно до ліцензії та за акредитованими загальними професійними програмами підвищення кваліфікації, не потребують окремого визнання і підтвердження та погодження з Компетентним органом.

Зразки документів про підвищення кваліфікації за короткостроковими програмами та самоосвітою, що здійснюється Компетентним органом, або установою, що належить до сфери його управління, затверджуються Компетентним органом.

Документи про підвищення кваліфікації за короткостроковими програмами та самоосвітою, що здійснювалося іншими юридичними чи фізичними особами (включаючи фізичних осіб-підприємців, що надають освітні послуги), професійними організаціями чи асоціаціями, у тому числі міжнародними, які здійснюють навчання за погодженням з Компетентним органом, розробляються надавачами освітніх послуг.

У документі про підвищення кваліфікації за короткостроковими програмами та самоосвітою обов'язково зазначаються:

повне найменування суб'єкта надання освітніх послуг у сфері професійного навчання (для юридичних осіб) або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації учасників професійного навчання (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб - підприємців);

назва програми підвищення кваліфікації та її обсяг (в кредитах ЄКТС);

прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

дата видачі та обліковий запис документа;

найменування посади (у разі наявності), власне ім'я, прізвище особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації, та її підпис.

21. Територіальні органи, які працюють в системі Компетентного органу повинні:

визначати потребу в післядипломній освіті спеціалістів ветеринарної медицини на основі обліку посад у відповідності до рівня їх кваліфікації, ротації кадрів та перспектив нових напрямків у роботі;

враховувати наявність укладених угод суб'єктами господарювання, які провадять господарську діяльність з: ветеринарної практики; виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібною реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів;

скласти план-заявку на наступний рік і до 1 серпня поточного року направляють її до Компетентного органу.

22. Заклади вищої освіти з факультетами ветеринарної медицини, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти і проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 «Ветеринарна медицина» до 1 вересня поточного року направляють до Компетентного органу перелік спеціалізацій, за якими вони можуть забезпечити проведення післядипломної освіти спеціалістів ветеринарної медицини.

23. Компетентний орган або установа, що належить до сфери його управління, до 1 лютого складає і затверджує наказом Компетентного органу орієнтовні: план-графік післядипломної освіти на поточний рік, план-графік дистанційного (внутрішнього) навчання спеціалістів ветеринарної медицини та доводить до відома закладам вищої освіти та територіальним органам Компетентного органу.

Згідно з планом-графіком післядипломної освіти на наступний рік керівник установи видає наказ про відрядження спеціаліста ветеринарної медицини на післядипломну освіту або інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини.

Спеціаліст ветеринарної медицини, який прибув у заклад вищої освіти, зобов'язаний пред'явити:

наказ про відрядження на навчання;

паспорт громадянина України;

копію диплома про освіту.

Фінансування післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, які працюють у системі компетентного органу та в закладах ветеринарної медицини, що не належать до цієї системи, здійснюється за рахунок роботодавця або з інших джерел, не заборонених законом, а спеціалістів ветеринарної медицини, які є самозайнятими особами або суб'єктами підприємницької діяльності, - за їхній рахунок.
